

Dilluns 3 d'Advent

Text de l'Evangeli (Mt 21,23-27): En aquell temps, Jesús entrà al recinte del temple. Mentre ensenyava, se li van acostar els grans sacerdots i els notables del poble i li preguntaren: «Amb quina autoritat fas tot això? Qui te l'ha donada, aquesta autoritat?». Jesús els replicà: «Jo també us faré una pregunta. Si me la contesteu, també jo us diré amb quina autoritat faig tot això. El baptisme de Joan, d'on venia: de Déu o dels homes?». Ells van pensar: «Si responem que venia de Déu, ens preguntarà: 'Doncs per què no el vau creure?'. Però si diem que venia dels homes, ja podem tenir por de la gent, perquè tothom està convençut que Joan era un profeta». Per això respongueren a Jesús: «No ho sabem». Llavors els digué: «Doncs jo tampoc no us dic amb quina autoritat faig tot això».

«Amb quina autoritat fas tot això? Qui te l'ha donada, aquesta autoritat?»

Mn. Melcior QUEROL i Solà
(Ribes de Freser, Girona, Espanya)

Avui, l'Evangeli ens convida a contemplar dos aspectes de la personalitat de Jesús: l'astúcia i l'autoritat. Fixem-nos primer en la seva astúcia: Ell coneix profundament el cor de l'home, coneix l'interior de cada persona que se li apropa. I quan els grans sacerdots i els notables del poble es dirigeixen a Jesús per preguntar-li, amb malícia: «Amb quina autoritat fas tot això?» (Mt 21,23), Jesús, que coneix la seva falsedat, els respon amb una altra pregunta: «El baptisme de Joan, d'on venia: de Déu o dels homes?» (Mt 21,25). Ells no saben què contestar-li, ja que si diuen que venia de Déu, entrarien en contradicció amb ells mateixos per no haver-lo cregut, i si diuen que venia dels homes es posarien en contra del poble, que el tenia per profeta. Es troben en un carreró sense sortida. Astutament, Jesús amb una simple pregunta ha denunciat la seva hipocresia; els ha donat la veritat. I la veritat sempre és incòmoda, et fa trontollar.

També nosaltres estem cridats a tenir l'astúcia de Jesús, per a fer trontollar la

mentida. Tantes vegades els fills de les tenebres empen tota la seva astúcia per aconseguir més diner, més poder i més prestigi; mentre els fills de la llum sembla que tinguem l'astúcia i la imaginació un xic adormides. Igual que un home del món empra la imaginació al servei dels seus interessos, els cristians hem d'emprar els nostres talents al servei de Déu i de l'Evangeli. Per exemple: quan hom es troba davant una persona que malparla de l'Església (això passa sovint), ¿amb quina astúcia sabem respondre la seva crítica negativa? O bé, en un ambient de treball, amb un company que sols viu per a ell mateix i “passa de tothom”, ¿amb quina astúcia sabrem tornar bé per mal? Si l'estimem, com Jesús, la nostra presència li serà molt “incòmoda”.

Jesús exercia la seva autoritat gràcies al profund coneixement que tenia de les persones i de les situacions. També nosaltres estem cridats a tenir aquesta autoritat. És un do que ens ve de dalt. Com més ens exercitem a posar les coses al seu lloc, les petites coses de cada dia, més sabrem posar-hi les persones i les situacions, gràcies a les inspiracions de l'Esperit Sant.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Els prínceps dels sacerdots i escribes tenien por del poble, a la veritat. La prova de la fugida és la por del cor» (Sant Agustí)
- «Mai condemnar! Si tu tens ganes de condemnar, condemna't a tu mateix Demano al Senyor la gràcia que el nostre cor sigui lluminós amb la Veritat, gran amb la gent, compassiu» (Francesc)
- «La Paraula de Déu que havia ressonat al Sinaí per donar la Llei escrita a Moisès, ara es fa sentir de nou a la muntanya de les benaurances. No aboleix la Llei, però la completa donant-li l'última interpretació d'una manera divina (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 581)